

शुच॑र्त्तो वज्रो ब्राह्म॑णा स॒शितः । योप॑वे॒षे शुक् । सा-
मु॒मृच्छ॑तु यं दि॒ष्म इति ॥ २ ॥

अथा॑स्मै नाम॒ गृह्य॑ प्रह॑रति । निर॒मुन्नुद॑श्रो॒कसः ।
सप॒त्नो यः पृ॑त॒न्यति । निर्वा॒ध्येन॑ ह॒विषा । इन्द्र॑ ए॒णं
परा॑शरीत् । इ॒हि ति॒स्रः परा॑वतः । इ॒हि पञ्च॑ जना
अति॑ । इ॒हि ति॒स्रोति॑रो॒चना॑यावत् । सूर्यो॑ अस॑द्वि॒वि ।
पर॒मां त्वा परा॑वत॒म् ॥ ३ ॥

इन्द्रो॑ नयतु वृ॒च॒हा । यतो॑ न पुन॒राय॑सि । शाश्व-
तो॒भ्यः समा॑भ्य इति । चि॒वृ॒द्धा ए॒ष वज्रो ब्राह्म॑णा स॒-
शितः । शुचै॑वैनं वि॒द्धा । ए॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ निर्गु॑द्य । व-
ज्रे॑ण ब्राह्म॑णा स्तृणु॑ते । ह॒तोऽसा॑वव॒धिष्मा॑मु॒मित्या॑ह
स्तृ॒त्यै । यं दि॒ष्यात्तं ध्या॑येत् । शुचै॑वैनम॒र्पय॑ति ॥

॥ ४ ॥

नो दि॒ष्म इति॑ परा॒वत॑म॒र्पय॑ति ॥ अनु० ११ ॥

प्रत्यु॑ष्टं दि॒वः शिल्प॑मय॒ज्ञो घृ॑तञ्च वै दे॒वासुराः स
ए॒तमिन्द्र॑ आपो॑ दे॒वीर॒ग्निना॑* धि॒ष्णि॒या अथ॑ सु॒चौ यो
वा अ॒यथा॑दे॒वतं॑ परि॒वे॒षो वा एका॑दश ॥ ११ ॥